

men af disse 2½ Kr. skal til Gjengæld svares ½ Kr. aarlig i Rente, det vil sige 20 pCt. Det vil altsaa være indlysende, at selv i Dieblisset vilde det være billigere for Kommunerne, ikke at tale om, at det vilde være lettere, at henvende sig til Foreningen, om Laanene kunde ske ved en saadan, end ved Henvendelse til forskjellige Pengeinstituter. Den anden Indvending, som jeg ogsaa paa Forhaand kan vide vil komme, ikke fordi jeg kan slutte mig til den selv, saaledes som jeg tildels kunde med Hensyn til den første, men fordi jeg privat ofte har hørt den, er den: Lad os dog vogte os for at gjøre Kommunerne det for let at stifte Gjæld, de have allerede Gjæld nok i Forveien, og lad os fremfor Alt vogte os for at gjøre Noget, der kan føre dem ind paa denne Glidbane. Jeg skal oprigtig tilstaa, at jeg forstaar ikke denne Indvending, thi det er dog givet, at ingen Kommune kan optage et Laan, hverken i denne Forening eller andetsteds, medmindre den har de overordnede Amtorfiteters Samtykke, henholdsvis Amtsrådets Samtykke for Sognekommunernes og Indenrigsministeriets for Byernes og Amternes Bedkommende, og det er mig ubekjendt, at de, naar de have faaet en saadan Tilladelse, ikke skulde have benyttet den, selv om Laanene have været nok saa vanskelige og nok saa dyre. Der vil derfor ikke ske nogen Forandring deri, da det jo ikke er overladt til dem selv, men de maa have Tilladelse. At de skulde komme dybere i Gjæld derved, nægter jeg. Der vil kunne ske den Forandring, at Laanene vilde blive lettere og billigere, naar Trangen en Gang er givet. Er der nu Noget, som vi i denne Uenighedens Tid vel omtrent Alle ere enige om, er det Kommunernes, jeg vil ikke sige Overbeholdelse, men stærke Bebyrdelse, og Alt, hvad der kan gjøres for at lette Kommunerne i deres Udgifter, altsaa ogsaa i deres Laaneudgifter, tror jeg vil være helbdigt og formaalstjenligt. Det er en af de særlige Grunde, hvorfor jeg har tilladt mig at indbringe dette Lovforslag, og jeg tror, at den hovedsagelig skal tjene til dets Anbefaling. I selve Lovforslaget og dets Indhold skal jeg ikke fordybe mig. Jeg skal blot med to Ord sige, at de Begunstigelser, som i dette forlanges for Foreningen, i Virkeligheden kun ere to, hvoraf den ene er, at Kommunernes Obligationer kunne udstedes paa ustemplet Papir, en Begunstigelse, der saavidt jeg veed, oftere er ydet ikke alene Kreditforeninger, men enhver større Kommune, der har gjort et større Laan. De have, jeg tror uden Undtagelse, faaet Rigsdagens Billigelse til at udstede Partialobligationer stempefrit. Denne Begunstigelse er altsaa ikke alene givet alle hidtidige Kreditforeninger,

men enhver Kommune, der har faaet et større Laan, der fordeles gennem Partialobligationer. Den anden Begunstigelse er, at offentlige Stiftellers og Amtyndiges Midler maa anbringes i de af en saadan Kreditforening udstedte Obligationer. Ogsaa denne Begunstigelse er givet mange Kreditforeninger, og den blev i alt Fald givet den allerførste Kreditforening, der stiftedes her i Landet i Tyrrene paa en Tid, da man ikke havde noget som helst praktisk Bevis paa Kreditforeningernes Soliditet overhovedet. Da det nu synes, at den Sikkerhed, som her tilbydes, er ikke lidt større end den, der tilbydes af private Laantagere, forekommer det mig, at enhver Betænkelighed imod at give denne Begunstigelse maa falde bort. For disse to ganske almindelige Begunstigelser, der i Forslaget ere de eneste, der forlanges, paatager Foreningen sig, hvad der nærmere er specificeret i § 4, en hel Række Forpligtelser og Rauteleer. Med disse saa Bemærkninger tillader jeg mig at indbringe Lovforslaget og anbefale det til Thingets Velvillie.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget ville blive ombelte.

Man gif dernæst til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger mod den saakaldte Svinedifteritis.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.; tredie Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 795—97.)

Formanden: Jeg henholder mig til mine Bemærkninger for ved Mødets Begyndelse, da Lovforslaget blev anmeldt og forelagt paa Ny, hvorefter det staaar Enhver, der vil stille Ændringsforslag, frit for at begjære den dertil nødvendige Tid. Jeg antager ikke, at det vil ske, men sker det, maa Begjæringen opfylbes. Hvis der ikke fremkommer nogen Anmodning i den Retning, og Sagen modsætter sig Sagens Foretagelse, som under de forhaandenværende Omstændigheder er ønskelig, betragter jeg Thingets Samtykke som givet til i dette Tilfælde at foretage en Afgivelse fra Forrætningsordenen. (Ophold.) Det er saaledes givet, og Sagen foreligger til Behandling.